

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Erectione, Qualitatibvs Ad Ea
Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

420. An Canonicus satisfaciens suæ obligationi quoad residentiam, &
servitium chori, & altaris, possit licet ordinariè abesse à Capitularibus
Congregationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](#)

fuerat, & deinde etiam contra illud contingata. Quam Azoris doctrinam probabiliter procedere, ait Garc. n. 523, donec à fide Apostolica seu S. Congregatione aliud declaratum habemus. Verum inquit Paxjord. l. 10, tit. 40, n. 80, cùm post impressio-
nem Garc. prodierit S. Congregationis declaratio, de qua vidēndus Barb. de can. c. 34, n. 9, quā istiusmo-
di consuetudinem prohibet, & damnat, timeo illam
consuetudinem excusare. Barbosa nihilominus, qui
consuetudinem illam impugnat, concedit eam re-
tineti posse in Ecclesiis, in quibus vigeat usus psal-
lendi, & alia obeundi per capellanos. ita Paxjord. a
n. 79, utrumq; leges utiliter. Porro quia his affiniis

*Questio 419. An obtinentes dignitatem, Canonicatum, vel prebendam teneantur per se, & non per substitutos obire divina officia, sua dignitati, Canonicatu, vel portioni in-
cumbentia, v.g. cantare missas, Evangelium, Epistolam suis hebdomadis vel diebus; &
num obtinentes dignitatem unā cum Cano-
nicatu vel prebenda in eadē Ecclesia tenean-
tur utriusque beneficii onera, & officia subire
per se ipsos, ita ut non satisfiant des-
erviendo personaliter in uno, & per substitu-
tum in altero?*

R Espondeo ad primum affirmativè. Garc. n. 494 & seq. juxta decretum Trid. sess. 22. c. 4 & sess. 24. c. 12. & juxta declarationes tam S. Congregationis, interp. Trid, quā rituum, quas ib. recitat Garc. atque n. 498, id procedere, non ob-
stante, quā statutū factū sit in contrariū, ut idem declaravit S. Congregat. apud eund. & Zerol. in pr. p. 2. Et n. 499, id procedere, etiam si ante Trid. esset statutum, vel consuetudo, etiam immemorialis, in contrarium, adeoque, qui in hoc notabiliter deficiunt, peccaturos moraliter, quamvis multi, prae-
sertim obtinentes dignitates, id non observent, nec
curent, dum etiam indecens existimant obire one-
ra incumbentia suis dignitaribus, prae-
sertim in de-
cantatione Evangelii & Epistolæ.

2. Respondeo ad secundū sub distinctione, dum habentur dignitas & Canonicatus, seu portio tanquam duo beneficia separata, per se tenen-
tur utriusque beneficii onera & officia obire per se
ipsos, nisi servititia eodem tempore concurrant, ita
ut ab una persona praestari nequeant. Garc. n. 502,
juxta declarationem S. Congregat. quam ibid. reci-
tat, dum vero habentur ut unita, si unita sunt in-
vicem æque principaliter, idem dicendum erit,
cum tunc obtineantur ut duo beneficia. Garc. num.
506, si unio facta est accessoriæ tantum, adhuc idem
dicendum est, dum facta est solum ad vitam obti-
nentium; cum per istam unionem ad vitam non ex-
tinguatur titulus beneficii. Garc. n. 507. si autem
portio seu prebenda unita est dignitati accessoriæ,
perpetuū & per viam incorporationis, tunc, quia
per istam unionem portio definit esse portio, & ejus
titulus & effectus extintus fuit, ac effectus est u-
num tantum beneficii, obtinens istam dignitatem
non tenebitur servire tanquam portionarius, nec
subire onera aliæ competentia ratione portionis.
Garc. n. 508, dicens id totum sic declaratum à S. Congregatione, cuius declarationes ibid. citat, Ni-
hilominus in Canonicatibus unitis, & annexis di-
gnitaribus accessoriæ & in perpetuum contrarium
dicendum purat Garc. n. 512, cùm unio licet facta
sit accessoriæ, non tamen extinguiatur titulus Ca-
nonicatus, sed tanquam duo beneficia obtainen-

tur, de quo vide eundem p. 11. c. 5. nn. 199.

Questio 420. An Canonicus satisfaciens sue obligationi quoad residentiam & servitium chori & altaris possit licet ordinarie abesse à capitulis seu Congregationibus Capitalaribus?

1. Esp. negative; etiæ enim munus & officium
Canonicorum præcipue consistat in residen-
tia & servitio Ecclesiæ chori & altaris, consistit ra-
men etiæ in administratione & gubernatione rerum
Ecclesiæ & capituli spiritualium & temporalium,
in quo jus & bonum publicum veratur. Et licet dicta
administratio non incumbar capitalaribus ut sin-
gulis, sed ut universis, seu universitatibus, incumbit tam-
en unicuique ut parti illius; si enim quilibet in par-
ticulari non teneretur alifite Capitulis ad provi-
dendum dicto bono cōmuni Ecclesiæ, ejusque res
tuendas, quilibet posset abesse; cùm non sit major
ratio de uno, quā de altero, & sic pariter deficere
regimen Ecclesiæ & capituli. Garc. n. 529, & seq. ci-
tans plures pro hoc AA. & n. 532 testans sic ad suam
supplicationem declarasse S. Congregationem; unde
jam licet habere, & dare vocem in capitulo si
præminentia quādā & fructus ratione auctoritatis
& honorificentia, est tamen etiam onus, non fecis
ac judicare, licet dicatur esse fructus jurisdictionis
seu officii. Garc. n. 533. Cui non obstarat, quād Cano-
nici possint puniri ob culpas privatione vel suspen-
sione vocis in capitulo, in eo autem, quād onus est,
directè nemo puniri possit; nam puniuntur in eo
quatenus est præminentia & auctoritatis, quā soler
appeti & astimari, sicut etiam Episcopi solent sus-
pendi ab executione Pontificalium, & Parochi ab
officio, quā certe sunt simul onus. Garc. n. 534.

2. Nihilominus. Primo excusabitur quis ab illa
interessentia in capitulo, stante legitimo impedimento
aliave iusta causa, ita ut quandoq; possit ab-
esse ordinarie, v.g. dum taata esset in capitulo per-
versio, & procederetur malè & ex abrupto sive le-
ge, ordine, modo, ac cum violentia, insolentia præ-
sidentium, ut qui veller conscientia sua satisfac-
re, id nequirit sine magnis molestiis, inquietudinib;
& occasionibus ferè ordinariis & periculis ca-
dendi, aut sine magna nota singularitatis, proter-
via &c. durum enim esset & valde grave obligare
aliquem ad assistendum Capitulis cum tanto in-
commodo & periculo, & ad opponendum se sem-
per torrenti capitulo, & cujuidam communis
barbaræ, seu ignorantis, ubi nullus ordo. Garc. n.
537. & seq. Quem utiliter ibi legent capitulares.

3. Secundò licet potest abesse Canonicus à Ca-
pitulis in diebus suis recreationis causā concessis,
cùm hos sumere possit, etiam in diebus capituli;
cùm nec Concilium nec statuta, nec consuetudo
id prohibeant, nec limitent, ne in diebus capituli
sumantur. Garc. num. 541, sic testans declaratum à
S. Congregatione. Nisi tamen sciret, quād in talibus
diebus in capitulo agendum de negotio gravi,
quod verisimiliter posset resolvi in præjudicium
Ecclesiæ, teneretur enim tunc afflere capitulo, &
dicere suam sententiā. Garc. n. 542, saltem ubi suum
votum profuturum speraret, ait enim Garc. contra
Jo. Guttier, quod supposito, quod Canonicus pos-
set sumere suos dies in diebus capituli, gravitas ne-
gotii non videatur obligare ad interpellandum capi-
tulo, ubi non adest spes seu verisimilitudo votum
suum profuturum.

4. Tertiò licet Canonicus præsens divinis in
choro abest à capitulis, quæ habent ut eo tempore,
quo celebrantur diuinæ cū episcopis præcipuū officium
cano-

canonicī sit servitium choī & Ecclesīa , cūm in hoc suo principali officio occupetur, excusatur legitimē. Garc. n. 544. Sed neque capitula eo tempore, maximē, si missa major celebretur fieri debent; adeōque non tenet, nec potest licetē interesse. Garc. n. 548. citans Fuscum de vīstat. l. 1. c. 15. n. 27. Navar. de orat. c. 12. n. 5. cūm capitula seu capitulares congregations fiant propter servitium Ecclesīa, chorū & cultūm divinū, illiusque conservationem & propagationem non debent fieri, cum istius cultus & servitii neglectu & damno; cūm inducta ad unum effectū non debeant operari contrarium juxta l. legata inutiliter. ff. de alment. legat. Garc. n. 549. Neque officium magis principale, quale est officium choī, cessare debet propter minus principale. Garc. n. 550. & ita à pluribus Conciliis provincialibus statutum, & sic declaratum à S. Congregatione Concilii & rituum, citando eorum textus, ostendit Garc. n. 551. & seq. Neque contra hac dici potest similia non esse in hac vel illa provincia, vel Ecclesia recepta; nam cūm per illa non inducatur jus novum, sed declaretur, quod juxta rationem & rectum ordinem fieri debet, contrarium usum & consuetudinem tanquam irrationalib[em], vergentem in diminutionem cultūs divini recipiendo, nil refertur quod non sit receptum, cūm nihilominus debet servari & recipi. Garc. n. 558. citans pro hoc declarationem S. Congregationis, quam dicit ad suam instantiam emanāsc Anno 1605. Ex his quoque declarantur sequentia: non licere etiam fieri Congregations particulares commissariorū capituli eo tempore, nec occupari beneficiatos in negotiis, & rebus Ecclesīa , quæ alias commodè, fieri possunt. Garc. n. 566. Item non licere facere rationes, & computa bonorum, vel fabrica, dum divina sunt, saltem manē. Garc. n. 568. adeōque non habendos taliter tunc occupatos pro præsentibus in istis horis. Garc. n. 564. Et vel maximē manifestum abusum esse & corruptelam, dum beneficiati ad rationes deputati habentur pro præsentibus, & interessentibus in choro, horis vespertinis, & diebus, quibus rationes nō sunt, dum nō sunt absoluta vel subscriptæ, adeoque tales revera non lucrantur distributiones, & fructus, qui tunc lucrūnt. Garc. n. 569. pessimum quoque abusum & intolerabilem esse, dum in aliquibus Ecclesiis Canonici & præbendati possunt ē choro exire, dum missa de prima, sexta & nona manē celebratur, modò sub finem redeant. Garc. n. 570. citans Paludan. in 4. dist. l. 5. q. 5. 4. 3. Covar. l. 3. c. 13. n. 8. Portò licet gesta in capitulis habitis tempore divinorum sunt valida. Garc. n. 564. si tamen tunc non adessent duæ saltem partes capitularium, ex eo capite, quod occuparentur absentes in choro (secūs est si abessent ob aliam causam) gesta non valerent: nec tales absentes etiam vocati haberi possent contumaces, cūm tunc non teneantur adesse, sed teneantur potius absente à Capitulo. Garc. n. 565.

5. Quartò excusantur absentes à capitulo, dum capitulo non convocatur legitimē, item dum convocatur insolito, vel incongruo tempore. Garc. n. 571. & 577. citans pro posteriore Pavin. de potest. capit. Sede vacante prælud. 5. n. 11.

Questio 421. Num Canonici, alisque supra nominati non residentes, & absentes à choro tūtā conscientiā lucentur fructus, & distributiones, dum alii præsentes remittunt & donant?

P. Leuren. Fori Benef. Tom. I.

1. R Espondeo primò: tales absentes in virtute il- lius, de qua supra, à capitulo obtenta licen- tia, non facere fructus suos, multo que minus distri- butiones, sub prætextu, & titulo, quod alii præben- dati hoc ipso, quod dictam licentiam concedunt, vi- deantur eis donare, seu remittere partem, quæ aliæ sibi obvientura erat ex eorum absentia, cūm capi- tulum seu persona illius non sint domini bonoru & reddituum mensa capitulo, donec iis sint applicati & distributi, sed solum administratores seu procurato- res, Ecclesia autē domina. Garc. cit. c. 2. n. 427. & seq.

2. Respondeo secundò, sed neque alias absentes, etiam ob justas causas, distributiones, quas propter absentiam à divinis officiis non lucrantur, tutā con- scientiā accipere & retinere possunt, dum eas illis reliqui præsentes, quibus aliæ accreverint, expre- sè remittunt, seu donāt. Pirk. loc. cit. n. 102. juxta Archid. contra Gl. in cit. c. unicū; nam præter rationem immediate ante datam, illas reciperent contra mente & prohibitionem hujus constitutionis, quæ ab- solutè decernitur, quod Canonicus illegitimē (id est citra causas, quæ in jure, nimurū cit. c. unicū, ex- primuntur, tanquam sufficientes ad lucrandas di- tributiones in absentia) absens distributiones nul- latenus suas faciat, teneatq; ad restitutionē Con- cilio Trid. dicta sess. 24. c. 12. expreſſe dicente: distri- butiones, qui statis horis interfuerint, recipiant, reliqui, quavis collusione, aut remissione exclusi, iis careant. Pirk. l.c. citans Barb. l. 3. juris Eccl. c. 18. n. 91. & 98. Nihilominus si Canonici præsentes distributiones, quas absentes à choro amiserunt, & quæ præsentibus jam data sunt, & jure accrescendi acquisitæ, postea nullo precedente pacto, vi vel metu absentibus do- nent, possunt absentes eas licetē recipere, & retine- re, cum Trid. l.c. non dixerit: quavis donatione, sed quavis collusione, aut remissione exclusi, & dum debitum jam solum redonatur, non est remissio; sed cūm debitum creditori solvendum condonatur. Pirk. ibid. citans Barb. ubi ante n. 15. & Azor. cit. l. 7. q. 9. quamvis dicat Castrop. tenere contrarium.

Questio 422. Ad quem spectent distributiones quotidiane amissa per non interessentes, itē fructus præbenda amissi ob nō residentiā?

1. R Espondeo primò: si singulis, qui interfuerint assignata est certa quantitas v.g. unus solidus, tunc portiones absentium non accrescunt seu divi- duntur inter præsentes, sed ad Ecclesiam spectant, & in ejus utilitatem sunt convertenda. Garc. n. 444

2. Respondeo secundò: si singulis non est affi- gnata certa portio, sed certa massa aliqua v.g. duo imperiales inter præsentes distribuenda, portiones non interessentium accrescunt præsentibus, ac ita præsenti portiones propter absentes alios sunt pinguiores. Garc. n. 445. citans pro utraque hac responsione Gl. in 2. clem. de vita & honest. cler. Felin. in c. Apostolica. de except. n. 12. Surdum de ali- men. tit. l. q. 82. n. 16. Cardin. Imol. Abb. & Gl. in clem. ut ii. de at. & qual. Rebuffi, in praxi. de dispens. de non residend. n. 10. Guttier. Ugl. &c. de cetero ubi pars tertia fructuum præbendarum juxta decre- rum Trid. sess. 22. c. 3. ubi statuitur, ut portio ex tercia illa parte fructuum dignitatum conversa in distributiones per non servientes amissa, non ac- crescat aliis, sed fabrica Ecclesīa, quatenus egeat, alteriē loco pio, ostendit post rejectas aliorum